

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 1, Chapter 4

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[1-4-1-1]]

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्त।

देवाश्चासुराश्च।

तान्न व्यजानात्।

इमेऽन्य इमेऽन्य इति।

स देवान् शूनकरोत्।

तानभ्यषुणोत्।

तान्पवित्रेणापुनात्।

तान्परस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्।

ते ग्रहा अभवन्।

तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम् ॥ १ ॥

[[1-4-1-2]]

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते।

यद्ग्रहाः।

विदुरेनं देवाः।

यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्ते।

एषा वै सोमस्याहुतिः।

यदुपाशुः।

सोमेन देवास्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते।

यदुपाशुं जुहोति।

सोमेनैव तद्देवास्तर्पयति।

यद्ग्रहाञ्जुहोति ॥ २ ॥

[[1-4-1-3]]

देवा एव तद्देवान् च्छन्ति।

यच्चमसाञ्जुहोति।
तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति।
किं न्वेतदग्र आसीदित्याहुः।
यत्पात्राणीति।
इयं वा एतदग्र आसीत्।
मृन्मयानि वा एतान्यासन्।
तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्।
त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्।
तान्यकुर्वत ॥ ३ ॥

[[1-4-1-4]]

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्।
यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति।
व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति।
यानि दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति।
अमुमेव तैर्लोकमभिजयति।
यानि मृन्मयानि।
इममेव तैर्लोकमभिजयति।
ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
काश्चतस्रः स्थालीर्वायव्याः सोमग्रहणीरिति।
देवा वै पृश्निमदुहन् ॥ ४ ॥

[[1-4-1-5]]

तस्या एते स्तना आसन्।
इयं वै पृश्निः।
तामादित्या आदित्यस्थाल्या चतुष्पदः पशून्दुहन्।
यदादित्यस्थाली भवति।
चतुष्पद एव तया पशून् यजमान इमां दुहे।
तामिन्द्र उक्थ्यस्थाल्येन्द्रियमदुहत्।
यदुक्थ्यस्थाली भवति।
इन्द्रियमेव तया यजमान इमां दुहे।

तां विश्वे देवा आग्रयणस्थाल्योर्जमदुहन्।

यदाग्रयणस्थाली भवति ॥ ५ ॥

[[1-4-1-6]]

ऊर्जमेव तया यजमान इमां दुहे।

तां मनुष्या ध्रुवस्थाल्याऽऽयुरदुहन्।

यद्भ्रुवस्थाली भवति।

आयुरेव तया यजमान इमां दुहे।

स्थाल्या गृह्णाति।

वायव्येन जुहोति।

तस्मादन्येन पात्रेण पशून्दुहन्ति।

अन्येन प्रतिगृह्णन्ति।

अथो व्यावृतमेव तद्यजमानो गच्छति ॥ ६ ॥

ग्रहत्वं ग्रहाञ्जुहोत्यकुर्वतादुहन्नाग्रयणस्थाली भवति नव च ॥ १ ॥

[[1-4-2-1]]

युवः सुराममश्विना।

नमुचावाऽसुरे सचा।

विपिपाना शुभस्पती।

इन्द्रं कर्मस्वावतम्।

पुत्रमिव पितरावश्विनोभा।

इन्द्रावतं कर्मणा दुःसनाभिः।

यत्सुरामं व्यपिबः शचीभिः।

सरस्वती त्वा मघवन्नभीष्णात्।

अहाव्यग्ने हविरास्ये ते।

सुचीव घृतं चमू इव सोमः ॥ १ ॥

[[1-4-2-2]]

वाजसनिः रयिमस्मे सुवीरम्।

प्रशस्तं धेहि यशसं बृहन्तम्।

यस्मिन्नश्वास ऋषभास उक्षणः।

वशा मेषा अवसृष्टास आहुताः।

की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृ॒ष्ठाय॑ वे॒धसै॑ ।
हृ॒दा म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्रयै॑ ।
ना॒ना हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः स॒दो मि॑तम् ।
मा स॑सृ॒क्षाथां॑ पर॒मे व्यो॑मन् ।
सुरा॑ त्वमसि॒ शुष्मि॑णी॒ सोम॑ ए॒षः ।
मा मा॑ हि॒ःसीः॒ स्वां योनि॑मावि॒शन् ॥ २ ॥

[[1-4-2-3]]

यदत्र॑ शि॒ष्टः र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑ ।
यदिन्द्रो॑ अपि॒ब॒च्छ॒चीभिः॑ ।
अ॒हं तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑ ।
सोम॑ः राजा॒नमि॑ह भ॒क्षयामि॑ ।
द्वे स्रु॒ती अ॑श्रुण॒वं पि॒तृणा॑म् ।
अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म् ।
ताभ्या॑मि॒दं विश्वं॑ भुव॒नः॒ समे॑ति ।
अ॒न्तरा॑ पूर्॒वम॑प॒रं च॑ के॒तुम् ।
यस्तै॑ दे॒व वरु॑ण गाय॒त्रछ॑न्दाः पाशः ।
तं तं ए॒तेना॑व॒यजे ॥ ३ ॥

[[1-4-2-4]]

यस्तै॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुप्छ॑न्दाः पाशः ।
तं तं ए॒तेना॑व॒यजे ।
यस्तै॑ दे॒व वरु॑ण जग॒तीछ॑न्दाः पाशः ।
तं तं ए॒तेना॑व॒यजे ।
सोमो॑ वा ए॒तस्य॑ रा॒ज्यमा॑द॒त्ते ।
यो राजा॑ स॒न्नाज्यो॑ वा सोमे॒न यज॑ते ।
दे॒वसु॑वा॒मेतानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति ।
ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑ः स॒वाः ।
त ए॒वास्मै॑ स॒वान्प्रय॑च्छन्ति ।
त ए॒नं पुनः॑ सु॒वन्ते॑ रा॒ज्याय॑ ।
दे॒वसू॑ राजा॒ भवति ॥ ४ ॥

सोम आवि॒शन् यजे रा॒ज्यायै॑कं च ॥ २ ॥

[[1-4-3-1]]

उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॒पी ।

आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधात् ।

इन्द्रा॑य कृण्वती भा॒गम् ।

मि॒त्राय॒ वरु॑णाय च ।

इ॒यं वा अ॑ग्निहो॒त्री ।

इ॒यं वा ए॒तस्य॒ निषी॑दति ।

यस्या॑ग्निहो॒त्री नि॒षीद॑ति ।

तामु॑त्थापयेत् ।

उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिरिति ।

इ॒यं वै दे॒व्यदि॑तिः ॥ १ ॥

[[1-4-3-2]]

इ॒मा मे॒वास्मा॒ उत्था॑पयति ।

आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधादित्या॒ह ।

आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति ।

इन्द्रा॑य कृण्वती भा॒गं मि॒त्राय॒ वरु॑णाय॒ चेत्या॑ह ।

यथा॒ यजु॑रे॒वैत॑त् ।

अव॑र्ति वा ए॒षैतस्य॑ पा॒प्मानं॑ प्रति॒ख्याय॒ निषी॑दति ।

यस्या॑ग्निहो॒त्र्युप॑सृष्टा नि॒षीद॑ति ।

तां दु॒ग्ध्वा ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात् ।

यस्या॑न्नं॒ नाद्या॑त् ।

अव॑र्तिमे॒वास्मि॑न्पा॒प्मानं॑ प्रति॒मुञ्च॑ति ॥ २ ॥

[[1-4-3-3]]

दु॒ग्ध्वा द॑दाति ।

न ह्य॑दृष्टा दक्षि॑णा दी॒यते॑ ।

पृथि॑वीं वा ए॒तस्य॒ पयः॑ प्रवि॒शति॑ ।

यस्या॑ग्निहो॒त्रं दु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्कन्द॑ति ।

यद॑द्य दु॒ग्धं पृथि॑वीमस॑क्त ।

यदोषधीरप्यसंरघदापः ।
पयौ गृहेषु पयौ अघ्नियासु ।
पयौ वत्सेषु पयौ अस्तु तन्मयीत्याह ।
पय एवात्मन्गृहेषु पशुषु धत्ते ।
अप उपसृजति ॥ ३ ॥

[[1-4-3-4]]

अद्भिरेवैनदाप्नोति ।
यो वै यज्ञस्यार्तेनानार्तं संसृजति ।
उभे वै ते तर्ह्यार्छितः ।
आर्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम् ।
यद्बुध्यमानं स्कन्दति ।
यदभिदुह्यात् ।
आर्तेनानार्तं यज्ञस्य संसृजेत् ।
तदेव यादृक्कीदृक् होतव्यम् ।
अथान्यां दुग्ध्वा पुनर् होतव्यम् ।
अनार्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति ॥ ४ ॥

[[1-4-3-5]]

यद्यद्भुतस्य स्कन्देत् ।
यत्ततोऽहुत्वा पुनरेयात् ।
यज्ञं विच्छिन्द्यात् ।
यत्र स्कन्देत् ।
तन्निषद्य पुनर्गृहीयात् ।
यत्रैव स्कन्दति ।
तत एवैनत्पुनर्गृह्णाति ।
तदेव यादृक्कीदृक् होतव्यम् ।
अथान्यां दुग्ध्वा पुनर् होतव्यम् ।
अनार्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति ॥ ५ ॥

[[1-4-3-6]]

वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते ।

यस्याग्निहोत्रेऽधिश्चिते श्वाऽन्तरा धावति।

रुद्रः खलु वा एषः।

यदग्निः।

यद्रामन्वत्यावर्तयेत्।

रुद्राय पशूनपिदध्यात्।

अपशुर्यजमानः स्यात्।

यदपोऽन्वतिषिञ्चेत्।

अनाद्यमग्नेरापः।

अनाद्यमाभ्यामपिदध्यात्।

गार्हपत्याद्भस्मादायं।

इदं विष्णुर्विचक्रम इति वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयाद्ध्वंसयन्नुद्धवेत्।

यज्ञो वै विष्णुः।

यज्ञेनैव यज्ञं संतनोति।

भस्मना पदमपि वपति शान्त्यै ॥ ६ ॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात्पञ्च च ॥ ३ ॥

[[1-4-4-1]]

नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते।

नि गार्हपत्य आहवनीयम्।

यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभिनिम्रोचति।

दर्भेण हिरण्यं प्रबध्यं पुरस्ताद्धरेत्।

अथाग्निम्।

अथाग्निहोत्रम्।

यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति।

ज्योतिर्वै हिरण्यम्।

ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति।

यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम् ॥ १ ॥

[[1-4-4-2]]

भागधेयेनैवैनं प्रणयति।

ब्राह्मण आर्षय उद्धरेत्।

ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः।
सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत।
व्रतमेव हतमनु म्रियते।
अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति।
यस्ताम्यति।
अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभिनिम्रोचति ॥ २ ॥

[[1-4-4-3]]

पुनः समन्य जुहोति।
अन्तैनेवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभिनिम्रोचति।
वारुणं चरुं निर्वपेत्।
तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते।
नि गार्हपत्य आहवनीयम्।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति।
चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत् ॥ ३ ॥

[[1-4-4-4]]

अथाग्निम्।
अथाग्निहोत्रम्।
यदाज्यं पुरस्ताद्धरति।
एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम।
यदाज्यम्।
प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति।
यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्।
भागधेयेनैवैनं प्रणयति।
ब्राह्मण आर्षय उद्धरेत्।

ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः ॥ ४ ॥

[[1-4-4-5]]

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति।
उषाः केतुना जुषताम्।
यज्ञं देवेभिरिन्वितम्।
देवेभ्यो मधुमत्तमं स्वाहेति प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्।
प्रतीचीमेवास्मै विवासयति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्।
व्रतमेव हतमनु म्रियते।
अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति ॥ ५ ॥

[[1-4-4-6]]

यस्ताम्यति।
अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति।
पुनः समन्य जुहोति।
अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति।
यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति।
मैत्रं चरुं निर्वपेत्।
तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत् ॥ ६ ॥

[[1-4-4-7]]

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्थेत्।
विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्।
यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते।
तदनु रुद्रोऽवचरति।

यत्पूर्वमन्वस्येत्।
वास्तव्यमग्निमुपासीत।
रुद्रोऽस्य पशून्घातुकः स्यात्।
आहवनीयमुद्वाप्य।
गार्हपत्यं मन्थेत् ॥ ७ ॥

[[1-4-4-8]]

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः।
स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या।
देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति।
छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति।
गार्हपत्यं मन्थति।
गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उपतिष्ठन्ते।
स यदुद्वायति।
तदनु पशवोऽप क्रामन्ति।
इषे रय्यै रमस्व ॥ ८ ॥

[[1-4-4-9]]

सहसे द्युम्नाय।
ऊर्जे पत्यायेत्याह।
पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति।
सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋक्सामे वै सारसवतावुत्सौ।
ऋक्सामाभ्यामेवैनं समिन्धे।
सम्राडसि विराडसीत्याह।
रथन्तरं वै सम्राट्।
बृहद्विराट् ॥ ९ ॥

[[1-4-4-10]]

ताभ्यामेवैनं समिन्धे।

वज्रो वै चक्रम्।
 वज्रो वा एतस्य यज्ञं विच्छिनत्ति।
 यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
 आहवनीयमुद्वाप्य।
 गार्हपत्यादुद्धरेत्।
 यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पदं हि तै।
 सूर्यस्य रश्मीनन्वाततानं।
 तत्र रयिष्ठामनु संभरैतम्।
 सं नः सृज सुमत्या वाजवत्येति ॥ १० ॥

[[1-4-4-11]]

पूर्वेणैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु सं तनोति।
 त्वमग्ने सप्रथा असीत्याह।
 अग्निः सर्वा देवताः।
 देवताभिरेव यज्ञं सं तनोति।
 अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टकपालं निर्वपेत्।
 अग्निमेव पथिकृतं स्वेन भागधेयेनोप धावति।
 स एवैनं यज्ञियं पन्थामपि नयति।
 अनङ्गान्दक्षिणा।
 वही ह्येष समृच्चै ॥ ११ ॥

हरत्यथाग्निहोत्रं निम्रोचति हरेद्देवता गच्छत्युद्वायैन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नव च ॥ ४ ॥
 नि वै पूर्वं त्रीणि निम्रोचति दर्भेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति
 चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं पराच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्ये यद्वै मन्थेदुद्धरेत् ॥

[[1-4-5-1]]

यस्य प्रातःसवने सोमोऽतिरिच्यते।
 माध्यन्दिनं सर्वनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते।
 गौर्धयति मरुतामिति धयद्वतीषु कुर्वन्ति।
 हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्।
 सन्धीव खलु वा एतत्।
 यत्सर्वनस्यातिरिच्यते।

यद्धयद्वतीषु कुर्वन्ति।
सन्धेः शान्त्यै।
गायत्रं सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः।
तेनैव प्रातःसवनान्न यन्ति ॥ १ ॥

[[1-4-5-2]]

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति।
तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्न यन्ति।
होतुश्चमसमनुन्नयन्ते।
होताऽनुशंसति।
मध्यत एव यज्ञं समादधाति।
यस्य माध्यन्दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते।
आदित्यं तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते।
गौरिवीतं सामं भवति।
अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्।
अतिरिक्तं यत्सवनस्यातिरिच्यते ॥ २ ॥

[[1-4-5-3]]

अतिरिक्तस्य शान्त्यै।
बण्महां असि सूर्येति कुर्वन्ति।
यस्यैवादित्यस्य सवनस्य कामेनातिरिच्यते।
तेनैवैनं कामेन समर्धयन्ति।
गौरिवीतं सामं भवति।
तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्न यन्ति।
सप्तदशः स्तोमः।
तेनैव तृतीयसवनान्न यन्ति।
होतुश्चमसमनुन्नयन्ते।
होताऽनुशंसति ॥ ३ ॥

[[1-4-5-4]]

मध्यत एव यज्ञं समादधाति।
यस्य तृतीयसवने सोमोऽतिरिच्येत।

उ॒क्थ्यं॑ कु॒र्वीत॑ ।
 य॒स्यो॒क्थ्येऽति॑रि॒च्येत॑ ।
 अ॒ति॒रा॒त्रं कु॒र्वीत॑ ।
 य॒स्याति॑रा॒त्रेऽति॑रि॒च्यते॑ ।
 तत्त्वै॑ दु॒ष्प्र॒ज्ञान॑म् ।
 यज॑मानं वा ए॒तत्प॒शव॑ आ॒साह्य॑ यन्ति ।
 बृ॒हत्सामं॑ भवति ।
 बृ॒हद्वा इ॒माँल्लो॒कान्दा॑धार ।
 बा॒र्ही॒ताः प॒शवः॑ ।
 बृ॒ह॒तैवा॒स्मै प॒शून्दा॑धार ।
 शि॒पि॒वि॒ष्टव॑तीषु कुर्वन्ति ।
 शि॒पि॒वि॒ष्टो वै दे॒वानां॑ पु॒ष्टम् ।
 पु॒ष्ट्यैवैन॑ꣳ सम॒र्धय॑न्ति ।
 हो॒तुश्च॑म॒सम॑नू॒न्नय॑न्ते ।
 हो॒ताऽनु॑शꣳसति ।
 म॒ध्य॒त ए॒व य॒ज्ञꣳ स॒माद॑धाति ॥ ४ ॥
 य॒न्ति स॒र्व॒न॒स्याति॑रि॒च्यते॑ शꣳसति दा॒धारा॒ष्टौ च॑ ॥ ५ ॥

[[1-4-6-1]]

एकै॑को॒ वै ज॒नता॑या॒मिन्द्रः॑ ।
 एकं॑ वा ए॒तावि॑न्द्र॒मभि॑ सꣳसु॒नुतः॑ ।
 यौ द्वौ॑ सꣳसु॒नुतः॑ ।
 प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒ष वि॑तायते ।
 यद्य॒ज्ञः ।
 तस्य॑ ग्रा॒वा॒णो द॒न्ताः॑ ।
 अ॒न्य॒तरं॑ वा ए॒ते सꣳसु॑न्व॒तोर्नि॑र्ब॒प्सति॑ ।
 पू॒र्वे॒णोप॑सृ॒त्या दे॒वता॑ इत्याहुः ।
 पू॒र्वोप॑सृ॒तस्य॑ वै श्रेया॑न्भवति ।
 ए॒ति॒व॒न्त्या॒ज्यानि॑ भवन्त्य॒भिजि॑त्यै ॥ १ ॥

[[1-4-6-2]]

मरुत्वतीः प्रतिपदः।
मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।
देवानामेवापराजित आयतने यतते।
उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
इयं वाव रथन्तरम्।
असौ बृहत्।
आभ्यामेवैनमन्तरेति।
वाचश्च मनसश्च।
प्राणाच्चापानाच्च।
दिवश्च पृथिव्याश्च ॥ २ ॥

[[1-4-6-3]]

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्।
अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्यै।
अभिजिद्भवति।
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
विश्वजिद्भवति।
विश्वस्य जित्यै।
यस्य भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः।
स देवता वृङ्क्ते इति।
यद्यग्निष्टोमः सोमः परस्तात्स्यात् ॥ ३ ॥

[[1-4-6-4]]

उक्थ्यं कुर्वीत।
यद्युक्थ्यः स्यात्।
अतिरात्रं कुर्वीत।
यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृङ्क्ते।
यो वै छन्दोभिरभिभवति।
स ससुन्वतोरभिभवति।
संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह।

छन्दांसि वै संवेश उपवेशः ।
छन्दोभिरेवास्य छन्दांस्यभिभवति ।
इष्टर्गो वा ऋत्विजामध्वर्युः ॥ ४ ॥

[[1-4-6-5]]

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽर्घुः क्षीयते ।
प्राणापानौ मृत्योर्मा पातमित्याह ।
प्राणापानयोरेव श्रयते ।
प्राणापानौ मा मा हासिष्टमित्याह ।
नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जहितः ।
आर्तिं वा एते नियन्ति ।
येषां दीक्षितानां प्रमीयते ।
तं यदववर्ज्युः ।
क्रूरकृतामिवैषां लोकः स्यात् ।
आहर दहेति ब्रूयात् ॥ ५ ॥

[[1-4-6-6]]

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय ।
सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुयुः ।
इयं वै सर्पतो राज्ञी ।
अस्या एवैनं परिददति ।
व्यृद्धं तदित्याहुः ।
यत्स्तुतमननुशस्तमिति ।
होतां प्रथमः प्राचीनावीती मार्जालीयं परीयात् ।
यामीरनुब्रुवन् ।
सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत् ।
उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति ॥ ६ ॥

[[1-4-6-7]]

अथो धुवन्त्येवैनम् ।
अथो न्येवास्मै हुवते ।
त्रिः परियन्ति ।

त्रय॑ इ॒मे लो॒काः ।

ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑ ध्रुवते ।

त्रिः पुनः॑ परि॒यन्ति॑ ।

षट् संप॑द्यन्ते ।

षड्वा ऋ॒तवः॑ ।

ऋ॒तुभिरे॒वैनं॑ ध्रुवते ।

अ॒ग्न आ॒यूँषि॑ पवस॒ इति॑ प्रति॒पदं॑ कुर्वीरन् ।

रथ॑न्तरसा॒मैषाँ॑ सोमः स्यात् ।

आ॒युरे॒वात्म॑न्दधते ।

अथो॑ पा॒प्मान॑मे॒व वि॒जह॑तो यन्ति ॥ ७ ॥

अ॒भिजि॑त्यै पृथि॒व्याश्च॒ स्याद॑ध्व॒र्युर्ब्रू॒याल्लो॒कयोः॑ परि॒ददति॑ कुर्वीर॒ः स्त्रीणि॑ च ॥ ६ ॥

[[1-4-7-1]]

अ॒सुर्यं॑ वा ए॒तस्मा॒द्वर्णं॑ कृत्वा ।

प॒शवो॑ वी॒र्यम॑प॒क्राम॑न्ति ।

यस्य॑ यू॒पो वि॒रोह॑ति ।

त्वा॒ष्ट्रं बहु॑रूपमाल॒भेत॑ ।

त्वष्टा॑ वै रू॒पाणा॑मीशे ।

य ए॒व रू॒पाणा॑मीशे ।

सोऽस्मि॑न्प॒शून् वी॒र्यं॑ यच्छति ।

नास्मा॑त्प॒शवो॑ वी॒र्यम॑प॒ क्राम॑न्ति ।

आ॒र्तिं वा ए॒ते नि॒यन्ति॑ ।

येषां॑ दी॒क्षिता॑ना॒मग्नि॑रु॒द्वाय॑ति ॥ १ ॥

[[1-4-7-2]]

यदा॑ह॒वनी॑य उ॒द्वाय॑त् ।

यत्तं॑ मन्थ॑त् ।

विच्छि॑न्द्यात् ।

भ्रातृ॑व्यमस्मै॒ जन॑येत् ।

यदा॑ह॒वनी॑य उ॒द्वाय॑त् ।

आग्नी॑द्वा॒दुद्ध॑रेत् ।

यदाग्नी॑द्ध उ॒द्वायै॑त्।
गा॒र्ह॑पत्यादुद्धरेत्।
यद्गा॒र्ह॑पत्य उ॒द्वायै॑त्।
अत॑ ए॒व पुन॑र्मन्थेत् ॥ २ ॥

[[1-4-7-3]]

अत्र॑ वाव स निलयते।
यत्र॑ खलु॒ वै निली॑नमुत्तमं पश्यन्ति।
तदे॑नमिच्छन्ति।
यस्मा॒द्दारा॑रुद्वायै॑त्।
तस्या॒रणी॑ कुर्यात्।
क्रु॒मुक॑मपि कुर्यात्।
ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः।
यत्क्रु॑मुकः।
प्रि॒ययै॑वैनं तनुवा॒ सम॑र्धयति।
गा॒र्ह॑पत्यं मन्थति ॥ ३ ॥

[[1-4-7-4]]

गा॒र्ह॑पत्यो वा अ॒ग्नेर्यो॑निः।
स्वादे॑वैनं योने॑र्जनयति।
नास्मै॑ भ्रातृ॒व्यं जन॑यति।
यस्य॑ सोमं उप॒दस्यै॑त्।
सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यं द्वेधा वि॒च्छिद्य॑।
ऋ॒जी॒षेऽन्यदा॑ धूनुयात्।
जुहु॑यादन्यत्।
सोम॑मेवाभिषु॒णोति॑।
सोमं॑ जुहोति।
सोम॑स्य वा अ॒भिषू॒यमा॑णस्य प्रि॒या त॒नू॒रुद॑क्रामत् ॥ ४ ॥

[[1-4-7-5]]

तत्सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यमभवत्।
यत्सुव॑र्णं॒ हिर॑ण्यं कुर्वन्ति।

प्रिययैवैनं तनुवा समर्धयन्ति।
यस्याक्रीतं सोममपहरैयुः।
क्रीणीयादेव।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यस्य क्रीतमपहरैयुः।
आदाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात्।
गायत्री यः सोममाहरत्।
तस्य योऽंशुः पराऽपतत् ॥ ५ ॥

[[1-4-7-6]]

त आदारा अभवन्।
इन्द्रो वृत्रमहन्।
तस्य वल्कः पराऽपतत्।
तानि फाल्गुनान्यभवन्।
पशवो वै फाल्गुनानि।
पशवः सोमो राजा।
यदादाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति।
सोममेव राजानमभिषुणोति।
शृतेन प्रातःसवने श्रीणीयात्।
दध्ना मध्यन्दिने ॥ ६ ॥

[[1-4-7-7]]

नीतमिश्रेण तृतीयसवने।
अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसामा।
य एवर्त्विजो वृताः स्युः।
त एनं याजयेयुः।
एकां गां दक्षिणां दद्यात्तेभ्य एव।
पुनः सोमं क्रीणीयात्।
यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते।

यः स॒त्ताया॑गुर॒तै।
 ए॒तावा॑न्ख॒लु वै पु॑रुषः।
 याव॑दस्य वि॒त्तम्।
 सर्व॑वेद॒सेन॑ यजेत।
 सर्व॑पृ॒ष्ठोऽस्य॑ सोमः स्यात्।
 सर्वा॑भ्य ए॒व दे॒वता॑भ्यः सर्वै॑भ्यः पृ॒ष्ठेभ्य॑ आ॒त्मानं॑ नि॒ष्क्री॑णीते ॥ ७ ॥
 उ॒द्वाय॑ति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽप॑तन्म॒ध्यन्दि॑न आगुर॒ते पञ्च॑ च ॥ ७ ॥

[[1-4-8-1]]

प॒र्वमा॑नः सु॒वर्ज॑नः।
 प॒वित्रे॑ण वि॒चर्ष॑णिः।
 यः पो॒ता स पु॑नातु मा।
 पु॒नन्तु॑ मा दे॒वज॑नाः।
 पु॒नन्तु॑ म॒नवो॑ धि॒या।
 पु॒नन्तु॑ वि॒श्व आ॒यवः॑।
 जा॒तवे॑दः प॒वित्र॑वत्।
 प॒वित्रे॑ण पु॒नाहि॑ मा।
 शु॒क्रेण॑ दे॒व दी॑द्यत्।
 अ॒ग्ने क्र॑त्वा क्र॒तूश्च॑रन् ॥ १ ॥

[[1-4-8-2]]

य॒त्तै प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑।
 अ॒ग्ने वि॑त॒तम॑न्तरा।
 ब्र॒ह्म ते॑न पु॒नीम॑हे।
 उ॒भाभ्या॑ दे॒व स॑वितः।
 प॒वित्रे॑ण स॒वेन॑ च।
 इ॒दं ब्र॒ह्म पु॒नीम॑हे।
 वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती दे॒व्यागा॑त्।
 य॒स्यै ब॒ह्वीस्त॑नुवो॒ वी॒तपृ॑ष्ठाः।
 तया॑ म॒दन्तः॑ स॒ध मा॑द्येषु।
 व॒यश्च॑ स्या॒म प॑त॒यो र॒यीणा॑म् ॥ २ ॥

[[1-4-8-3]]

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु।
वातः प्राणेनेषिरो मयोभूः।
द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः।
ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्।
बृहद्भिः सवितस्तृभिः।
वर्षिष्ठैर्देव मन्मभिः।
अग्ने दक्षैः पुनाहि मा।
येन देवा अपुनत।
येनापो दिव्यं कशः।
तेन दिव्येन ब्रह्मणा ॥ ३ ॥

[[1-4-8-4]]

इदं ब्रह्म पुनीमहे।
यः पावमानीरध्येति।
ऋषिभिः संभृतं रसम्।
सर्वं स पूतमश्नाति।
स्वदितं मातरिश्वना।
पावमानीर्यो अध्येति।
ऋषिभिः संभृतं रसम्।
तस्मै सरस्वती दुहे।
क्षीरं सर्पिर्मघृदकम्।
पावमानीः स्वस्त्ययनीः ॥ ४ ॥

[[1-4-8-5]]

सुदुघा हि पयस्वतीः।
ऋषिभिः संभृतो रसः।
ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्।
पावमानीर्दिशन्तु नः।
इमं लोकमथो अमुम्।
कामान्त्समर्धयन्तु नः।

दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः ।
पा॒वमा॒नीः स्व॒स्त्यय॑नीः ।
सु॒दुघा॑ हि घृ॒तश्चु॑तः ।
ऋषि॑भिः संभृ॑तो रसः ॥ ५ ॥

[[1-4-8-6]]

ब्रा॒ह्मणे॑ष्व॒मृतं॑ हि॒तम् ।
येन॑ दे॒वाः प॒वित्रे॑ण ।
आ॒त्मानं॑ पु॒नते॒ सदा॑ ।
तेन॑ स॒हस्रा॑धारेण ।
पा॒वमा॒न्यः पु॑नन्तु मा ।
प्रा॒जाप॒त्यं प॒वित्र॑म् ।
श॒तोद्या॑मं॒ हिर॑ण्मयम् ।
तेन॑ ब्रह्म॒विदो॑ व॒यम् ।
पू॒तं ब्रह्म॑ पु॒नीम॑हे ।
इन्द्रः॑ सु॒नीती॑ स॒ह मा॑ पु॒नातु॑ ।
सोमः॑ स्व॒स्त्या वरु॑णः स॒मीच्या॑ ।
य॒मो राजा॑ प्र॒मृणा॑भिः पु॒नातु॑ मा ।
जा॒तवे॑दा मो॒र्जय॑न्त्या पु॒नातु॑ ॥ ६ ॥
अनु॑ रयी॒णां ब्रह्म॑णा स्व॒स्त्यय॑नीः सु॒दुघा॑ हि घृ॒तश्चु॑त ऋषि॑भिः संभृ॑तो रसः पु॒नातु॑ त्रीणी॑ च ॥ ८ ॥

[[1-4-9-1]]

प्र॒जा वै स॒त्रमा॑सत॒ तप॑स्तप्य॒माना॒ अजु॑ह्वतीः ।
दे॒वा अ॑पश्यञ्चम॒सं घृ॒तस्य॑ पू॒र्णं॑ स्व॒धाम् ।
तमु॑पो॒दति॑ष्ठन्तम॒जुहवुः॑ ।
तेना॑र्ध॒मास॑ ऊ॒र्जमवा॑रुन्धत ।
तस्मा॑दर्ध॒मासे॑ दे॒वा इ॑ज्यन्ते ।
पि॒तरौ॑ऽपश्यञ्चम॒सं घृ॒तस्य॑ पू॒र्णं॑ स्व॒धाम् ।
तमु॑पो॒दति॑ष्ठन्तम॒जुहवुः॑ ।
तेन॑ मा॒स्यूर्ज॑मवा॒रुन्धत॑ ।
तस्मा॑न्मा॒सि पि॒तृभ्यः॑ क्रियते ।

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम् ॥ १ ॥

[[1-4-9-2]]

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः ।
तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत ।
तस्माद्विरहो मनुष्यैभ्य उप हियते ।
प्रातश्च सायं च ।
पशवोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम् ।
तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः ।
तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत ।
तस्मात्त्रिरहः पशवः प्रेरते ।
प्रातः सङ्गवे सायम् ।
असुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम् ॥ २ ॥

[[1-4-9-3]]

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः ।
तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत ।
ते देवा अमन्यन्त ।
अमी वा इदमभूवन् ।
यद्वयंस्म इति ।
त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन् ।
तानि निरवपन् ।
तैरेवैषां तामूर्जमवृञ्जत ।
ततो देवा अभवन् ।
पराऽसुराः ॥ ३ ॥

[[1-4-9-4]]

यद्यजते ।
यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत ।
तां तेनावरुन्धे ।
यत्पितृभ्यः करोति ।
यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत ।

तां तेनावरुन्धे।
यदावसथेऽन्नं हरन्ति।
यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत।
तां तेनावरुन्धे।
यदक्षिणां ददाति ॥ ४ ॥

[[1-4-9-5]]

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत।
तां तेनावरुन्धे।
यच्चातुर्मास्यैर्यजते।
यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत।
तां तेनावरुन्धे।
भवत्यात्मना।
पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति।
विराजो वा एषा विक्रान्तिः।
यच्चातुर्मास्यानि।
वैश्वदेवेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठत्।
वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे।
साकमेधैरमुष्मिँल्लोके।
एष हत्वावै तत्सर्वं भवति।
य एवं विद्वाँश्चातुर्मास्यैर्यजते ॥ ५ ॥
मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा
ददात्यतिष्ठच्चत्वारि च ॥ ९ ॥

[[1-4-10-1]]

अग्निर्वाव संवत्सरः।
आदित्यः परिवत्सरः।
चन्द्रमा इदावत्सरः।
वायुरनुवत्सरः।
यद्वैश्वदेवेन यजते।
अग्निमेव तत्संवत्सरमाप्नोति।

तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः ।
संवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत ।
यद्वरुणप्रघासैर्यजते ।
आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति ॥ १ ॥

[[1-4-10-2]]

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः ।
परिवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत ।
यत्साकमेधैर्यजते ।
चन्द्रमसमेव तदिदावत्सरमाप्नोति ।
तस्मात्साकमेधैर्यजमानः ।
इदावत्सरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत ।
यत्पितृयज्ञेन यजते ।
देवानेव तदन्ववस्यति ।
अथ वा अस्य वायुश्चानुवत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते ।
यच्छुनासीरीयेण यजते ॥ २ ॥

[[1-4-10-3]]

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति ।
तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः ।
अनुवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्तु इत्याशासीत ।
संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः ।
यश्चातुर्मासैर्यजते इति ।
एष ह त्वै संवत्सरमाप्नोति ।
य एवं विद्वांश्चातुर्मासैर्यजते ।
विश्वे देवाः समयजन्त ।
तैऽग्निमेवायजन्त ।
त एतं लोकमजयन् ॥ ३ ॥

[[1-4-10-4]]

यस्मिन्नग्निः ।
यद्वैश्वदेवेन यजते ।

ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति ।
यस्मि॑न्नाग्निः ।
अ॒ग्नेरे॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑ ।
य॒दा वै॑श्वदे॒वेन॑ यजते ।
अथ॑ संवत्सरस्य॑ गृहपतिमाप्नोति ।
य॒दा संवत्सरस्य॑ गृहपतिमाप्नोति ।
अथ॑ सहस्रयाजिनमाप्नोति ।
य॒दा सहस्रयाजिनमाप्नोति॑ ॥ ४ ॥

[[1-4-10-5]]

अथ॑ गृहमेधिनमाप्नोति ।
य॒दा गृहमेधिनमाप्नोति॑ ।
अथा॒ग्निर्भवति॑ ।
य॒दाऽग्निर्भवति॑ ।
अथ॑ गौर्भवति ।
ए॒षा वै वै॑श्वदे॒वस्य॑ मात्रा॑ ।
ए॒तद्वा ए॒तेषा॑मव॒मम् ।
अतो॑ऽतो वा उत्तराणि॑ श्रेयांसि॑ भवन्ति ।
यद्विश्वे॑ दे॒वाः सम॑यजन्त ।
तद्वै॑श्वदे॒वस्य॑ वैश्वदे॒वत्वम्॑ ॥ ५ ॥

[[1-4-10-6]]

अथा॑दि॒त्यो वरु॑ण॒ः राजा॑नं वरुणप्रघासैर्यजत ।
स ए॒तं लो॒कम॑जयत् ।
यस्मि॑न्नादि॒त्यः ।
यद्वरु॑णप्रघासैर्यजते ।
ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति ।
यस्मि॑न्नादि॒त्यः ।
आ॒दि॒त्यस्यै॒व सायु॑ज्यमु॒पैति॑ ।
यदा॑दि॒त्यो वरु॑ण॒ः राजा॑नं वरुणप्रघासैर्यजत ।
तद्वरु॑णप्रघासानां॑ वरुणप्रघासत्वम् ।

अथ सोमो राजा छन्दांसि साकमेधैर्यजत ॥ ६ ॥

[[1-4-10-7]]

स एतं लोकमजयत्।
यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
यत्साकमेधैर्यजते।
एतमेव लोकं जयति।
यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति।
सोमो वै चन्द्रमाः।
एष ह त्वै साक्षात्सोमं भक्षयति।
य एवं विद्वान्त्साकमेधैर्यजते।
यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च समैधन्त ॥ ७ ॥

[[1-4-10-8]]

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्।
अथर्तवः पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त।
त एतं लोकमजयन्।
यस्मिन्नृतवः।
यत्पितृयज्ञेन यजते।
एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्नृतवः।
ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति।
यदृतवः पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त।
तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम् ॥ ८ ॥

[[1-4-10-9]]

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैर्यजन्त प्रथमहीति।
ततो वै ता अप्रथन्त।
य एवं विद्वान्त्र्यम्बकैर्यजते।
प्रथते प्रजयां पशुभिः।
अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयैणायजत।

स ए॒तं लो॒कम॒जय॑त्।
यस्मि॑न्वा॒युः।
यच्छु॑नासी॒रीये॑ण॒ यज॑ते।
ए॒तमे॒व लो॒कं ज॑यति।
यस्मि॑न्वा॒युः ॥ ९ ॥

[[1-4-10-10]]

वा॒योरे॒व सा॒युज्य॑मु॒पैति॑।
ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति।
प्र चा॑तु॒र्मास्य॑या॒जी मी॑य॒ता३ न प्र॑मी॒यता३ इति॑।
जी॒वन्वा ए॒ष ऋ॒तून॑प्येति।
यदि॑ व॒सन्ता॑ प्र॒मीय॑ते।
व॒सन्तो भ॑वति।
यदि॑ ग्री॒ष्मे ग्री॒ष्मः।
यदि॑ व॒र्षासु॑ व॒र्षाः।
यदि॑ श॒रदि॑ श॒रत्।
यदि॑ हे॒मन् हे॒मन्तः॑।
ऋ॒तुर्भू॒त्वा सं॑वत्स॒रम॑प्येति।
सं॒वत्स॒रः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ति॒र्वावैषः॑ ॥ १० ॥
परि॑वत्स॒रमा॑प्नोति शु॒नासी॒रीये॑ण॒ यज॑तेऽज॒यन्त्सह॑स्रया॒जिन॑मा॒प्नोति॑ वैश्व॒देव॑त्व॒ः सा॑कमे॒धैर॑यजत
स॒मैध॑न्त॒ पितृ॑य॒ज्ञत्वं ज॑यति॒ यस्मि॑न्वा॒युर्हे॒मन्त॑स्त्रीणि॒ च ॥ १० ॥
उ॒भये॑ यु॒वः सु॒राम॑मु॒दस्था॑न्नि॒ वै यस्य॑ प्रा॒तःस॒वन ए॒कैकोऽसु॑र्यं प॒वमानः॑ प्र॒जा वै स॒त्रमा॑सता॒ग्निर्वा॑व
सं॒वत्स॒रो द॑श ॥ १० ॥
उ॒भये॑ वा उ॒दस्था॑त्स॒र्वाभि॑र्मध्य॒तोऽत्र॑ वाव ब्रा॒ह्मणे॑ष्वथ॒ गृह॑मे॒धिनः॑ ष॒ट्षष्टिः॑ ॥ ६६ ॥